

ia77

JazzFlits

18 juni 2007,
5de jaargang, nummer 11

NIEUWSSELECTIE SAXOFONIST BEN VAN GELDER WINT DELOITTE JAZZ AWARD 2007

Saxofonist Ben van Gelder heeft 13 juni in het Bimhuis te Amsterdam de Deloitte Jazz Award 2007 gewonnen. Hij versloeg in de finale van het concours pianist Rembrandt Frerichs en trompettist Rik Mol.

De jury, met onder anderen Hein Van de Geyn, Jan Menu, Amanda Kuyper en Bert Vuijsje, prees van Gelder om zijn muzikale integriteit, weloverwogen repertoire keus en zeer persoonlijke geluid. De Deloitte Jazz Award, een aanmoedigingsprijs, werd dit jaar voor de zesde maal uitgereikt. De winnaar kreeg 20.000 euro en de andere finalisten ieder 2.500 euro.

[...zie ook pagina 11](#)

NIEUWE CD TINEKE POSTMA EERSTE PRODUCT FOREIGN MEDIA JAZZ RECORDS

Met de release van Tineke Postma's cd 'A Journey that Matters', is het nieuwe label Foreign Media Jazz Records deze maand van start gegaan. Het label gaat werk uitbrengen van de top van de hedendaagse generatie Nederlandse jazzmusici.

Bij Foreign Media Jazz Records heeft een aantal musici onderdak gevonden dat eerder platen maakte voor Munich Records. Die maatschappij stopte vorig jaar met eigen jazz-producties, omdat deze verliesgevend waren.

[...vervolg op pagina 3](#)

SLOTAKKOORD MICHAEL BRECKER IS EEN 'TESTAMENT TO THE HUMAN SPIRIT'

Saxofonist Michael Breckers nieuwste cd 'Pilgrimage' is een 'testament to the human spirit'. Dat zegt zijn weduwe Susan Brecker in de San Francisco Chronicle van 24 mei: "This music is just one man's response to hearing he is going to die...and there can be nothing more honest or more vibrant than that, nothing."

Brecker overleed 13 januari.

[...vervolg op pagina 14](#)

IN DIT NUMMER

Nieuws	pg 1
Boekbespreking	pg 7
- Lee Morgan – His Life and Music (Jan J. Mulder)	
Platenrecensies	pg 8
- Tineke Postma, Baseline, Wouter Hamel, Speeq, Steam Team, John Surman, Silje Nergaard, Arne Domnérus, Haynes/Newborn/Chambers, Gregory Tardy, Anthony Braxton, John Coltrane, Booker Ervin, Roland Kirk, Jane Monheit e.a.	
Concertverslagen	pg 14
- Bebel Gilberto in Brussel	
En verder	
- Straightahead(?) (Jaap Lüdeke)	pg 6
- Radiotip: Phil Schaap en Charlie Parker (Bart Egers)	pg 7
- Jazzradio Top 10	pg 14
- New York Calling: Arturo O'Farill (Paul Blair)	pg 15

NIEUW GRONINGS PLATENLABEL GAAT STRAIGHTAHEAD JAZZ UITBRENGEN

'Sticks, Strings & Vibes' van de gelijknamige groep is de eerste cd van het nieuwe Nederlandse label Studio Baumgarten. Vanuit de stad Groningen gaat het label de markt op met straightahead jazz-cd's: "voortbouwend op de Noord-Amerikaanse jazztraditie".

[...vervolg op pagina 3](#)

CONCERTVERSLAG MUSIC MEETING NIJMEGEN DRUK BEZOCHT

De 23ste Music Meeting in Nijmegen, die tijdens het Pinksterweekend plaatsvond, is druk bezocht. Na een paar moeizame jaren begint de nieuwe opzet voor een buitenfestival van wereldmuziek en jazz haar vruchten af te werpen. Het festivalterrein met deels gratis concerten had een goede programmering. De Pinksterzondag bood stevige punta-rock uit Belize met als verrassing de 79-jarige Paul Nabor (foto), die met een stem als een grintbak nog niets van zijn enthousiasme had verloren, dromerige muziek van saxofonist Trevor Watts, bekoorlijke Malische Kora-muziek, en de zaal platspelende Fanfare Ciocarlia. Teleurstellend alleen was Les Bantous de la Capitale, een groep die beweerde uit Congo Brazaville te komen en met een prachtige track op de promotiecd iedereen op het verkeerde been had gezet. De groep die op het podium stond bleek een stel houthakkers met vals zingende kraaien.

(Foto en tekst: Tom Beetz)

JAZZFLITS nummer 12 staat 2 juli op www.jazzflits.nl

PLATEN

JAZZLAB SERIES EN THE WAB RICHTEN ONLINE JAZZLABEL OP

De Vlaamse JazzLab Series en The WAB, een website waarop Belgische muziek digitaal wordt aangeboden, hebben hun krachten gebundeld in een nieuw online jazzlabel. Het heet WABjazz en is sinds begin juni in de lucht.

WABjazz streeft ernaar een zo volledig mogelijk aanbod te bieden van Belgische jazz. Die jazz wordt sinds vorig jaar al aangeboden via TheWAB.be, maar het aanbod van deze website voor jazz, elektronische muziek en pop is met meer dan driehonderd Belgische artiesten inmiddels zo groot geworden, dat specialisatie vereist is. De jazz gaat daarom nu verder als www.Wabjazz.be. Op deze site is muziek van onder meer de labels W.E.R.F., Talia, RATRecords, Heaven Hotel, Jazzhalo en Mogno Music te vinden, maar ook onafhankelijk uitgegeven cd's.

NIEUW HAAGS LABEL O.A.P. RECORDS: 'ARTISTIEK, EIGENZINNIG EN TIJDLOOS'

Artistiek, eigenzinnig en tijdloos, zo typeert het nieuwe label O.A.P. Records de producties die het in de toekomst gaat maken. Het label is opgericht door Barry Olthof en gaat jazz en wereldmuziek uitbrengen.

De eerste drie producties van O.A.P. (Olthof Audio Productions) staan op naam van Ruben Samama ('Hotaru'), Think Thank ('Pek Dek') en het Maurits Roes Trio ('Essential Elements'). Zij traden 14 juni ook op tijdens de presentatie van het label in de Haagse Club Toussaint. Naar eigen zeggen zal het nieuwe Haagse label gaan beschikken over een 'directe en transparante sound'. (www.oaprecords.com)

PRIJZEN

ZWOLSE JAZZART WINT DUTCH BIGBAND CONTEST 2007

De Zwolse bigband JazzArt heeft Tweede Pinksterdag tijdens het International Jazz Festival Enschede de Dutch Bigband Contest in de categorie professionals gewonnen. In de categorie amateurs ging de Amsterdamse Jazz Focus Big Band met de eer strijken.

De jury was unaniem in zijn oordeel over JazzArt en onder de indruk van het hoge niveau en de wijze waarop de muziekstukken werden gespeeld: "Een eer voor de componisten zoals zij dat uitvoeren." De Zwolse band staat onder leiding van Bert Pfeiffer. Tweede in de categorie 'professionals', waaraan zestien orkesten deelnamen, werd de Sonic Blast BigBand uit Lieshout. Altsaxofonist Roel Penterman, lid van deze bigband, kreeg de aanmoedigingsprijs.

De Jazz Focus Big Band onder leiding van Peter Guidi moest het bij de amateurs tegen zeventien andere groepen opnemen. De jury hoorde 'extreem goed spel': "Het zijn jonge talenten die in de gaten gehouden moeten worden." De stimuleringsprijs ging naar zanger Norbert Kogink van de bigband uit Hengelo. Zijn 'flexibiliteit en relaxte presentatie' waren doorslaggevend.

NIEUWSFLITSEN

Hank Jones – Pianist Hank Jones is hersteld van een zware hartaanval die hem begin dit jaar na afloop van een Japanse tournee trof, en hij is weer terug op de bühne. Samen met saxofonist Joe Lovano gaf hij medio mei een concert in New York. De twee maakten recentelijk samen een album.

Blue Note Finest in Jazz – Onder de naam 'The Finest in Jazz' heeft Blue Note een nieuwe reeks cd's het licht doen zien. Het betreft compilaties van klassieke Blue Note-opnamen, om te beginnen van Lee Morgan, Thelonious Monk, Grant Green en Jimmy Smith. Blue Note zegt voor de reeks in 'the deepest of Blue Note vaults' te zullen duiken. Voor de liefhebbers komen er ook T-shirts met opdrukken van historische Blue Note-platen.

Oscar Peterson – Pianist Oscar Peterson (82) is 8 juni in de bloemetjes gezet tijdens een 'Oscar Peterson Tribute' in de New Yorkse Carnegie Hall. Aan het muzikale eerbetoon namen onder anderen een aantal collega-pianisten deel: Hank Jones, Billy Taylor, Mulgrew Miller, Marian McPhartland, Renee Rosnes, Eldar en Roger Kellaway. Verder waren ook Clark Terry, Christian McBride, Russel Malone, Lewis Nash en Roberta Gambarini van de partij. Peterson kon overigens zelf door gezondheidsproblemen niet aanwezig zijn, maar werd vertegenwoordigd door zijn vrouw en dochter.

Buddy Childers – Trompettist Buddy Childers is 24 mei in Los Angeles overleden. Childers, 81, was in de jaren veertig en vijftig vooral bekend als lead-trompettist in het orkest van Stan Kenton. Ook speelde hij in bands van Benny Carter, Les Brown en Tommy Dorsey. Later verdiende hij de kost als studiomuzikant en lid van de Akiyoshi/Tabackin Big Band.

Brussels Jazz Marathon – De gratis toegankelijke Brussels Jazz Marathon heeft tijdens de Pinksterdagen minstens 250.000 mensen naar de Belgische hoofdstad getrokken. "We kunnen spreken van een heel positieve editie", aldus de organisatie in het dagblad De Morgen van 27 mei. "Het weer viel bijzonder goed mee. Daarom trokken we veel meer extra volk dan tijdens de vorige edities van de Jazz Marathon. Waar er voorgaande edities volgens de politie sprake was van 200.000 tot 250.000 muziekliefhebbers, zitten we nu zeker aan het kwart miljoen of meer."

Jackie McLean – Hartford, gelegen in de Amerikaanse staat Connecticut, heeft sinds kort een 'Jackie McLeanstraat'. De straatnaam is een eerbetoon aan de vorig jaar overleden altsaxofonist. McLean gaf les aan de University of Hartford.

NIEUWSFLITSEN

Wereld Jazz Dagen – Het programma van de Wereld Jazz Dagen te Dordrecht wordt voor de komende vierde editie gemaakt door Juan Martinez en Nico de Mie. Het gratis toegankelijke festival vindt dit jaar van 31 augustus tot en met 2 september plaats in de openlucht van het Grotekerksplein. (www.wereldjazzdagen.nl)

ArtEZ compositiewedstrijd - De Duitse componist David Grottscheiber (1982) is tijdens de Pinksterdagen winnaar geworden van de Europese ArtEZ compositiewedstrijd. Hij kreeg zijn prijs, een bedrag van 2.500 euro, uit handen van de New Yorkse componist Jim McNeely. De ArtEZ compositiewedstrijd werd dit jaar voor het eerst gehouden en was onderdeel van het International Jazz Festival Enschede. Voor de wedstrijd konden componisten vanuit heel Europa een stuk voor bigband opsturen. Vijf composities, afkomstig uit Frankrijk, Duitsland, Engeland, Finland en Roemenië, werden tijdens het festival door het Millennium Jazz Orchestra ten gehore gebracht en daaruit werd de winnaar gekozen.

Kim Hoorweg – Bij het Verve-label is eind mei een cd van de 14-jarige zangeres Kim Hoorweg verschenen. Haar labeldebuut heet 'Kim is back' en bevat stukken van Gershwin. Op de cd is ook haar vader, pianist Erwin Hoorweg, te horen. Verder is een duet opgenomen met Trijntje Oosterhuis. Die ontmoette ze toen haar vader in 2003 met de Houdini's meewerkte aan Oosterhuis' live-cd 'Strange Fruit'. "Ik hoop dat ik ertoe kan bijdragen dat jonge mensen ook naar jazz gaan luisteren. Jazz heeft het stempel van oudelullenmuziek, maar het is juist zo leuk", aldus de jeugdige zangeres op www.nieuws.nl. Maartje den Breejen geeft 'Kim is back' in het Parool van 5 juni het rapportcijfer 6: "Kim zingt zuiver en geen noot te laat, en je zou haar eerder begin twintig dan veertien schatten, maar ze is ook geen wereldwonder."

International Jazz Festival Enschede – Het International Jazz Festival Enschede trok tijdens de Pinksterdagen 'in elk geval enkele duizenden bezoekers', zo berichtte Ton Ouwehand in dagblad Tubantia van 29 mei. De recensent zag 'opmerkelijk veel jongeren' tussen de bezoekers. Hij toont zich in zijn berichtgeving enthousiast over het gebodene: "Het festival deugde, dat was voor iedereen duidelijk." Onderdeel van het festival was de Dutch Big Band Contest en onder meer het Metropole Orkest met John Scofield trad op.

Jazz Maastricht 2008 – Het Zawinul Syndicate is een van de publiekstrekkingen tijdens het komende festival Jazz Maastricht. Ook Fay Claassen treedt er in maart 2008 op.

PODIA

NIEUW FESTIVAL IN DUIJS GRENSGEBIED BELEEFT MEDIO AUGUSTUS EERSTE EDITIE

'OffsideOpen', zo heet een nieuw Duits/Nederlands festival voor nieuwe muziek. Het vindt van 17 tot en met 19 augustus plaats in het Waldfreibad Geldern Walbeck en wordt ondersteund door de gemeenten Arcen (NL), Geldern en Straelen (D).

Tijdens het festival geven zo'n tweehonderd musici op drie podia een twintigtal concerten. 'OffsideOpen' zal de bezoeker jazz, wereldmuziek, geïmproviseerde muziek, de experimentele elektronica en nieuwe popmuziek serveren. Momenteel zijn tien formaties voor augustus gecontracteerd, waarvan tot nu toe alleen de komst van het veertig man tellende Japanse Shibuya Shirazu Orchestra is bekendgemaakt. Parallel aan het festival zijn er projecten met jonge musici, scholen en regionale orkesten.

'OffsideOpen' komt uit de koker van Burkhard Hennen, oprichter en 34 jaar lang leider van het Duitse Moers Festival. Hij werkte twee jaar aan zijn nieuwe creatie. Het festival wil in de komende jaren een internationale uitstraling krijgen en hoopt via het nabijgelegen vliegveld Weeze bezoekers uit alle landen te kunnen ontvangen. 'OffsideOpen' moet de regio een eigen gezicht geven. Het ligt in de bedoeling om het festival op den duur uit te breiden naar andere locaties, waaronder mogelijk kasteel Arcen.

(www.OffsideOpen.de)

VERVOLG PAGINA 1

NIEUW GRONINGS JAZZLABEL

De muziek die Studio Baumgarten uitbrengt moet wel iets toevoegen aan die Noord-Amerikaanse jazztraditie, zegt oprichter en eigenaar Philip Baumgarten: "Het is niet de bedoeling cd's vol standards uit te brengen in traditionele bezettingen. Er zullen nieuwe sounds te horen zijn en eigenzinnige composities, waarin de Europese achtergrond mag doorklinken." De eerste cd van het label wordt op 24 juni gepresenteerd in het Groningse Café Overstag. (www.studiobaumgarten.nl)

FOREIGN MEDIA JAZZ RECORDS

Oud-medewerker Harry Velleman bevestigde zich sindsdien voor voortzetting van de gestaakte activiteiten en vond bij de Foreign Media Group gehoor. Velleman gaat samen met labelmanager Martijn Bosch de kar trekken. Foreign Media Jazz Records wil jaarlijks een vijftal nieuwe cd's uitbrengen, ook internationaal. Zo wordt de nieuwe cd van Tineke Postma aan het eind van de zomer ook in Japan, Duitsland, Frankrijk, Engeland, de VS en Canada op de markt gebracht.

De Foreign Media Group brengt ook jazz uit via het label Brilliant Jazz. Dit betreft veelal reissues in boxvorm, die onder meer via de drogisterijketen Kruidvat worden verkocht. De Foreign Media Group is groot geworden door de verkoop van klassieke muziek via die keten op Brilliant Records.

Maandelijks wordt onze website zo'n 4.500 keer bezocht. Onze bezoekers lezen graag uw jazznieuws. Ons adres: redactie@jazzflits.nl.

PODIA VERVOLG

FESTIVAL JAZZ MIDDELHEIM 2007 OPENT MET VROUWENAVOND

Omdat het in Antwerpen op 15 augustus Moederdag is en Jazz Middelheim 2007 daar op die dag van start gaat, staan er de eerste festivalavond alleen vrouwelijke musici op het podium. Het zijn Tineke Postma, Tania Maria, Myriam Alter en Dianne Reeves. Jazz Middelheim 2007 vindt van 15 tot en met 19 augustus plaats in Park den Brandt.

Ook onder anderen Mååk's Spirit met Misha Mengelberg, Lee Konitz met het Brussels Jazz Orchestra, de Briskey Big Band, Buscemi, Nils Wogram's Root 70 met Simon Nabatov, het Eric Legnini Trio en Flat Earth Society zullen tijdens het festival optreden. Tijdens de 'Grand Finale' op zondag 19 augustus betreden het Jef Neve Trio, Nicolas Thys & The 68 Monkeys, het Bert Joris Quartet en het Ornette Coleman Quartet het podium. Een speciaal onderdeel is 'Toots Birthday Party' op vrijdag 17 augustus met Toots Thielemans in de hoofdrol. Naast het hoofdprogramma in Park den Brandt zijn er tijdens het festival jamsessies en workshops in deSingel, elders in de stad.

De programmering is gemaakt in samenwerking met de publieke radiozenders Radio 1, Klara en Studio Brussel. Luisteraars van ieder station moeten er iets van hun gading in kunnen terugvinden. De organisatie hoopt met het programma een nieuw en jong jazzpubliek te kunnen aanspreken, onder meer met een vrijdagse after-party in Muziekclub Petrol.

De publieke zender Klara zal uitgebreid verslag doen van Jazz Middelheim. Elke festivalavond zendt het station van 19.00 tot 21.00 uur rechtstreeks een concert uit. Van 21.00 uur tot middernacht wordt vervolgens een blik vooruit geworpen naar de volgende festivalavond.

OVERIG

NIEUW NEDERLANDS TELEVISIEKANAAL GAAT JAZZ, KLASSIEK EN DANS UITZENDEN

Een nieuw commercieel Nederlands tv-kanaal wil al volgend jaar gaan uitzenden met een programmering van klassieke muziek, jazz en dans. Het station, PODIUM•TV gedoopt, zal 24 uur per dag in de lucht zijn en hoopt op een plek in het basispakket van Nederlandse kabelbedrijven.

PODIUM•TV wil zich onderscheiden door kwaliteit en diversiteit. Live-registraties van uitvoeringen op diverse Nederlandse podia gaan volgens de website van het station een belangrijk bestanddeel vormen van de totale programmering. PODIUM•TV is een cultureel cross-media project. Via onder meer IPTV, [streaming] web-tv, VOD, mobile-tv, webcasting zal PODIUM•TV talloze evenementen, virtuele muzikale belevenissen en interactieve diensten op maat gaan aanbieden. Aan de wieg van de culturele zender staan Steven de Winter, Rik Rensen, Jos Groenier, Rob van der Hilst en Martin Cohen. Uit de jazzsector zijn Yuri Honing, Greetje Bijma, Bob Hagen en Hans Dijkstal lid van het comité van aanbeveling. Daarin zitten ook Paul Witteman, Janine Jansen, Ed Wubbe en AVRO-presentator Hans van de Boom. (www.podium.tv)

NIEUWSFLITSEN

ASCAP Jazz Wall of Fame – Louie Bellson, Dave Frishberg, Terry Gibbs, Stephane Grappelli, James P. Johnson en Django Reinhardt worden opgenomen in de ASCAP Jazz Wall of Fame. Trombonist Wycliffe Gordon krijgt de ASCAP Vanguard Award. ASCAP is een Amerikaanse auteursrechtenorganisatie.

Jazz in Duketown – De organisatie van het 34ste Jazz in Duketown telde de afgelopen Pinksterdagen zo'n 250.000 bezoekers. Dat waren er ongeveer 50.000 minder dan vorig jaar, vermoedelijk ten gevolge van het regenachtige weer. De sfeer was niettemin goed in 's Hertogenbosch, zo vertelde voorzitter Martijn Hillen na afloop aan de Brabantse pers. Hij was ook zeer tevreden dat het zaterdagavond droog bleef terwijl het rondom Den Bosch op verschillende plaatsen regende.

Kenny Burrell – Ter gelegenheid van de 75ste verjaardag van gitarist Kenny Burrell (op 31 juli 2006) is bij Blue Note de cd '75th Birthday Bash Live!' verschenen. Het is Burrells 99ste plaat. De cd is samengesteld uit live-opnamen gemaakt in Yoshi's Jazz Club te San Francisco en het Kuumbwa Jazz Center te Santa Cruz. De gitarist is te horen met onder anderen het Gerald Wilson Orchestra, Hubert Laws, Joey DeFrancesco en Herman Riley.

Alex Riel – De Deense drummer Alex Riel heeft 8 juni tijdens de Danish Music Awards 2007 de IFPI's Ærespris gekregen, een 'lifetime-achievement award' in de categorie jazz. Bij de feestelijke uitreiking trad het Alex Riel Trio op met pianist Heine Hansen en bassist Jesper Lundgaard.

Gitarist Axel Hagen (foto: pr)

Reuring International - Voor de zesde maal vindt dit jaar het Internationaal Zomerfestival Reuring te Purmerend plaats. Drie festivaldagen worden om 22.30 uur afgesloten met een gratis toegankelijk jazzoptreden. Woensdag 27 juni is dat van de Duitse gitarist Axel Hagen met zijn formatie, donderdag 28 juni van trompettist Gerard Kleijn en zijn groep en vrijdag 29 juni van Patrick Sedoc met zijn band.

Palinckx – Palinckx, de groep van de gebroeders Jacq en Bert Palinckx, houdt op te bestaan. Dat meldt de website www.jazzenzo.nl op 1 juni. De groepsleden zijn volgens het bericht zo druk met andere projecten dat Palinckx zich te weinig als 'eigen groep' kan profileren. Palinckx bestaat sinds 1983. Er verschijnt nog een laatste cd van de Tilburgers.

NIEUWSFLITSEN

Jimmy Rosenberg – De documentaire 'De Vader, De Zoon & Het Talent' van Jeroen Berkvens over gitarist Jimmy Rosenberg, is bekroond tijdens het Krakow Film Festival in Polen. De film over het leven en de loopbaan van de gipsygitarist werd aangemerkt als de beste lange documentaire. Cameraman Ton Peters viel eveneens in de prijzen.

Brussels Young Jazz Singers Competition – De derde editie van de Brussels Young Jazz Singers Competition is dit jaar van 3 tot en met 7 oktober. Elke na 1 oktober 1972 geboren zanger of zangeres kan zich kandidaat stellen. Twaalf zangers/zangeressen mogen zich melden voor de halve finale in de Music Village Jazz Club te Brussel (van 3 tot en met 6 oktober). Drie deelnemers kunnen zich daarin kwalificeren voor de finale op 7 oktober in een grote Brusselse concertzaal. In 2006 deden de Nederlandse zangeressen Vera Westera en Margriet Sjoerdsma aan de wedstrijd mee.

Wim Woerkens - Programmeur en jazzpromotor Wim van Woerkens is op vrijdag 3 juni overleden. Woerkens was vanaf het begin van het North Sea Jazzfestival de rechterhand van Paul Acket en zette onder meer de jazz-zondagmiddagen op in Theater Pepijn te Den Haag.

BERT VAN DEN BRINK OVER...

...het spelen van pop:

"Laatst heb ik een popliedje ingespeeld en ik dacht achteraf: moet ik niet meer doen. Ik kan het volgens mij namelijk heel erg goed, ik denk zelfs beter dan menig poppianist. Maar de diepere vraag is: vind je het echt essentieel? En dan zeg ik: nee. Want ik word er niet door uitgedaagd, het is harmonie-leer-armoe-troef. Daar moet ik eerlijk over zijn."

... zacht spelen:

"De klankkleur spreekt mij aan. En de nuance is groter. Het klinkt paradoxaal, maar zachte noten klinken langer. Een harde noot heeft een piek aan het begin maar wordt dan heel snel zachter en daardoor lijkt hij korter."

...netwerken in de jazzscene:

"Dat vind ik wel moeilijk, er zijn maar weinig mensen die na een concert spontaan naar mij toe komen. Die blindheid is voor veel mensen een soort barrière. Nou denk ik wel, degenen die daar niet overheen kunnen stappen zijn toch een beetje gestoord."

...zijn reserve ten opzichte van buitenlandse tournees:

"Want ik moet altijd aan het handje. Wachten in hotelkamers. Ik ga dan toch het gevoel missen dat ik thuis heb, in de Betuwe: ik ga vandaag een wandelingetje maken en ik weet precies waar ik heen moet. Heerlijk."

...emoties tijdens een concert:

"Emotionele incontinentie noemt Louis van Dijk dat. Het sluipt er in. Alles wordt ook steeds mooier lijkt wel. Maar ik geniet evenveel van Oscar Peterson, die in het openbaar nog nooit een strijd heeft geleverd en alleen maar waanzinnig lekker klinkt, als van Brad Mehldau, die op een zoekende manier de piano leegperst."

Bron: De Volkskrant/Koen Schouten, 5 april 2007.

OVERIG VERVOLG

COMMOTIE RONDOM JUBILEUM-CD VAN YOSHI'S JAZZ CLUB

In San Francisco is opschudding ontstaan over een jubileum-cd van Yoshi's, de bekende jazzclub in Oakland. Op de cd, een compilatie met tien live-opnamen uit Yoshi's, staat geen enkele Afro-Amerikaanse musicus. Een aanwijzing dat Afro-Amerikanen in de jazz steeds meer worden gemarginaliseerd, zo vinden tegenwoordigers van de jazzgemeenschap in de San Francisco Chronicle van 1 juni.

De cd 'Live at Yoshi's' is uitgebracht omdat Yoshi's tien jaar op zijn huidige locatie is gevestigd. In die periode traden er tal van prominente Afro-Amerikaanse musici op, onder wie Joshua Redman, Branford Marsalis, Abbey Lincoln, Mulgrew Miller, Terence Blanchard, McCoy Tyner, Shirley Horn en Elvin Jones. Zij zijn op de cd niet te horen. Het album bevat tracks van Marian McPartland, Joe Pass, Joey DeFrancesco, Poncho Sanchez, Madeleine Peyroux en Robben Ford. "It is like going to a Chinese restaurant and there are no Chinese people", zegt saxofonist Howard Wiley over de selectie. "This is stemming from a much larger dynamic with regard to jazz and what is becoming a legitimized and institutionalized lack of inclusion of African Americans", meent muziekleraar en musicus Glen Pearson, "I am comfortable saying that every significant white contributor to jazz studied from someone of African American descent. So for a world-class jazz venue to not include an African American performer in a 10-year tribute is just so sideways." Herve Ernest, directeur van een Afro-Amerikaanse culturele instelling, vindt de selectie op de cd illustratief voor het huidige tijdsgewricht: "From what I have perceived and what I've witnessed, there is a certain whitewashing of jazz both locally and nationally. I think it is done from a marketing standpoint and is a response to the largely white audiences that patronize an establishment."

Peter Williams, artistiek directeur van Yoshi's, zit behoorlijk in zijn maag met de felle reacties. Hij zegt dat geen sprake is van opzet en wijst erop dat Yoshi's niet elke optredende artiest zomaar kan opnemen: "This compilation cd was meant to celebrate a milestone for us in the Bay Area and not necessarily meant to be a representation of all the artists and music styles ever played at our club."

JAZZFLITS ZOMERT

JazzFlits verschijnt in juli en augustus maar een in plaats van twee keer per maand. Nummer 12 staat 2 juli op de website en nummer 13 op 27 augustus. Om het gemis wat te verzachten verschijnt 31 juli een special met impressies van North Sea Jazz Festival en het Blue Note Records Festival.

CORRECTIE

In JazzFlits 10 meldden wij dat trompettist Rik Mol platen voor Challenge Records gaat maken. In dat bericht spraken wij over zijn kwartet met bassist **Joost Patocka** en drummer **Jeroen Vierdag**. Hier speelde de spreekwoordelijke zetduivel ons parten. Joost Patocka is uiteraard nog steeds drummer en Jeroen Vierdag speelt de bas.

STRAIGHTAHEAD(?)

Door Jaap Lüdeke

JAZZARCHIEVEN GEVEN STEEDS MEER PRIJS

Het aantal nieuwe nooit eerder uitgebrachte opnamen neemt hand over hand toe. Recente ontdekkingen van **Chet Baker** verschenen al bij het Nederlands Jazz Archief. En ook 'Chet Baker Quartet Live! In L.A. & Boston '54' op een dubbelaar, mag er zijn. Het label is Giant Steps Records. De verrassende 3cd-set van **Clifford Brown** op Lone Hill Jazz is in vorige JazzFlitsen al aangehaald. Inmiddels verscheen op Fresh Sound Records 'Jazz at the Philharmonic/Hamburg, Germany, February 29 - 1956'. Op die dubbel-cd spelen Roy Eldridge, Dizzy Gillespie, Flip Phillips, Illinois Jacquet en het Oscar Peterson Trio met Herb Ellis en Ray Brown. Zij begeleiden **Ella Fitzgerald**, uiteraard. De stroom ontdekkingen houdt maar aan. Volgens het Magazine van Jazzmessengers is er nu een 4cd-set van **Charlie Parker**, 'The Complete Carnegie Hall Performances', bekend materiaal zou je zeggen, maar wel met drie onbekende tracks van Parker. Die New Yorkse registraties zijn gemaakt tussen 1947 (prima jaar voor Parker) en 1954. De liefhebbers van het **George Russell** Sextet (over een paar dagen wordt hij 84 jaar) kunnen hun hart ophalen met 'Things New and Unissued Concerts 1960 & 1964'. Het gaat om drie concerten. De opname 'at the Newport Jazz Festival, Newport RI' van juli 1964, heeft een ware sterrenbezetting op RLR Records. Van de partij daar zijn Don Ellis, Dave Baker, John Gilmore, Steve Swallow, Pete LaRoca en op een stuk Sheila Jordan. Voor alle concerten hier geldt dat de geluidskwaliteit, zegt RLR, niet optimaal is. Heb ik niet kunnen checken, omdat ik de cd niet in mijn bezit heb. Wel werd mij een dubbel-cd toegestuurd van **Jimmy Raney** - 'Live at Bradley's - 1974'. De wervende tekst van Gambit Records luidt: 'All tracks previously unissued!!!' Het gekkek dat opstijgt uit het publiek in het kennelijk volle Bradley's bederft het luisterplezier in hoge mate. Zodoende kom ik nog een keer terug op die bovenvermelde en in vorige Flitsen besproken driedubbele gigantische ontdekking van Clifford Brown en zijn maten. Daar, in Cleveland, Ohio, had men wel respect voor de musici. Iets wat soms bij concerten en vooral festivals in Nederland wel eens ontbreekt.

LARS DIETRICH ONDERSCHIEDEN IN VS

De Student Music Awards die vermeld staan in het juninum-mer van DownBeat leverden in ieder geval een Nederlandse winnaar op. Altsaxofonist Lars Dietrich, die in New York zijn studie volgt aan de vermaarde Manhattan School of Music, kreeg een Award in de categorie College Winners. Tijdens het afgelopen Jazz in Duketown speelde Dietrich met een Amerikaans/Canadese formatie, inclusief Jesse van Ruller, en verbaasde iedereen met een intrigerende set die voor een deel bestond uit eigen composities. De opname van dat optreden was vrijdag 15 juni te horen bij de VPRO via Radio 6. Het is niet uitgesloten dat de registratie nog is te achterhalen per 'uitzending gemist'.

ANGELO VERPLOEGEN ARTISTIEK LEIDER VAN JOCG

Sinds kort is trompettist/producer Angelo Verploegen aangesteld als Artistiek Leider van het Jazz Orchestra of the Concergebouw (JOCG). Die aanstelling dient ertoe om orkestleider Henk Meutgeert iets meer armsglag te geven bij andere projecten. In oktober verschijnt een cd van het JOCG met louter composities en arrangementen van Meutgeert. Bovendien wordt er in december een cd gelanceerd waarop alleen stukken zullen staan van gitarist Jesse van Ruller.

GIDEON VAN GELDER NAAR NEW YORK

In navolging van zijn saxofoonspelende broer, Ben, gaat ook pianist Gideon van Gelder in september naar New York om er te studeren aan de New School for Jazz and Contemporary Music. Het Huygens Scholarships Programma van het Ministerie van OCW, onder meer, zorgt voor een beurs die hem in staat stelt daar twee jaar te studeren. Van het aanbod docenten aan de New School gaat Gideons voorkeur uit naar lessen bij Mulgrew Miller en Geoff Keezer. De onlangs aan het Conservatorium van Amsterdam afgestudeerde Gideon, nu Master of Music, was in april in Washington, DC om zich daar te oriënteren op de mogelijkheden van het destijds door Betty Carter opgerichte Jazz Ahead Program. Jazz Ahead helpt uitzonderlijke talenten met speciale cursussen onder leiding van vooraanstaande jazzsolisten. Saxofonist Ben van Gelder gaat in september voor het tweede jaar naar de New School. Hij had er al les van Dick Oatts.

NIEUWE OPNAME JASPER BLOM

Aan de sporadisch verschijnende cd's van saxofonist Jasper Blom als leider, wordt er binnenkort één toegevoegd. Vorige week is hij de studio ingedoken om er eindelijk weer eens een opname te maken. Blom, wiens spel op tenor- en sopraansaxofoon alom wordt gewaardeerd, hoopt ook een stuk op klarinet vast te leggen. De overige medewerkers van het kwartet zijn gitarist Jesse van Ruller, bassist Frans van der Hoeven en slagwerker Martijn Vink. Op de vraag of het akoestisch of elektrisch wordt antwoordde Blom dat het eindresultaat overwegend akoestisch zal klinken maar ook ruimte biedt aan enige elektrische ondersteuning. Akoelektro? Het label waarop de cd zal verschijnen is nog onbekend, dus is het shoppen bij deze al begonnen.

(www.jasperblom.com)

100 GOLD FINGERS

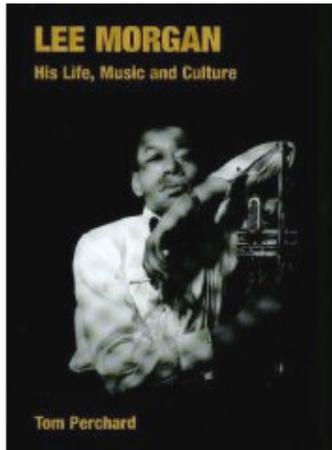
Elke twee jaar wordt in Japan de 100 Gold Fingers op touw gezet. Het is een tournee waaraan tien pianisten (100 vingers) deelnemen. De trip langs vijftien steden duurt deze keer van 19 mei tot 19 juni. De uitnodigingen voor dit jaar gingen naar Jr.Mance, Toshiko Akiyoshi, Cedar Walton, Joao Donato (de eerste maal een latin-jazzpianist), Don Friedman, Hod O'Brien, Kenny Barron, Cyrus Chestnut, Benny Green en de jongste van het tiental, Gerald Clayton (Utrecht-1984); zoals wellicht bekend is hij de zoon van orkestleider/bassist John Clayton, die alweer jaren geleden in Nederland woonde en werkte. Bassist Bob Cranshaw en drummer Grady Tate voegden zich steeds bij de pianisten. Organisatoren van deze bijzondere 100 Gold Fingers zijn All Art Promotion en Fujitsu Presents. Er bestaan van vorige afleveringen enkele dvd's uit onder meer 1993 met Hank Jones, John Lewis en Duke Jordan, om er een stel te noemen. De dvd's zijn te bestellen per www.eJazzLines.com.

Of deze uitzonderlijke productie ook kans van slagen zou hebben in Nederland is de vraag, want het project brengt flinke kosten met zich mee. Wellicht dan maar met 50 Gold Fingers?

Jaap Lüdeke is jazzjournalist en presentator/samensteller van het radioprogramma 'Lüdeke Straightahead(?)' (iedere 1ste en 3de zaterdag van de maand om 16.00 uur op Radio 6 en de klok rond op de pc via 'uitzending gemist' van www.concertzender.nl).

JAZZ OP PAPIER

Door Jan J. Mulder

EDWARD LEE MORGAN, 1938-1972

De schrijver loopt door de zwarte wijk van Noord Philadelphia waar trompettist Lee Morgan opgroeide. Wat doet een blanke Engelsman van in de twintig daar? De plaats van handeling en de vraagstelling geven al aan wat Tom Perchard voor ogen heeft gestaan bij het schrijven van een biografie. Hij had het kunnen laten bij de puur biografische feiten en muzikale prestaties. Maar neen, de auteur, die vermoedelijk zoiets als sociale en politieke wetenschappen heeft gestudeerd, ziet zijn onderwerp in een breder verband. Ergens halverwege het boek, in een paragraaf, om niet duidelijke redenen Coda genoemd, maakt hij pas op de plaats: "So this is a work reporting African American history in terms somewhat European, because these are the origins of those involved." En al ontmoette hij een zekere vijandigheid – 'I'm not talking about Lee Morgan with no white boy' – waren anderen bereid te praten. Om ze in hun waarde te laten heeft Perchard ze dan ook letterlijk geciteerd.

Het gaat over zwarte gezinnen die elkaars kinderen in de gaten houden, hoe, zoals zo vaak, ook hier de muziek en de hele cultuur van de kerk, in casu die van de Pinkstergemeente, een rol spelen. Je kunt aan het ghettokarakter van de buurt ontsnappen door 1. te studeren, 2. sport te beoefenen, 3. musicus te worden. Muziek wordt mondeling doorgegeven als een natuurlijk proces, maar er worden ook wel degelijk platen beluisterd en uitgeplozen, bijvoorbeeld van stadgenoot, trompettist Clifford Brown.

Lee Morgan had in zijn eigen stad al enige naam gemaakt. Enige arrogantie deed hem de hand opsteken, toen Sonny Stitt bij een concert plaatselijke musici uitnodigde mee te doen. Nou, wat wil je spelen? Alles wat jij wilt. Oké, daar gaan we: 'Cherokee' in b – 1, 2, 3, 4! En Lee ging af. Leergerig als-ie was oefende hij daarna op het nummer in alle toonaarden en in het snelst mogelijke tempo.

Clifford Brown verongelukte en hoe gaat dat in de jazzgeschiedenisboekjes? Lee wordt de gedoodverfde opvolger. Kon hij dat waarmaken? Hij raakt aan de drugs en als Art Blakey hem binnen zijn groep haalt, weet die hem daardoor in zijn greep te houden. Want hoe moesten ze tijdens een tournee langs afgelegene oorden aan dat spul komen? Dus Blakey betaalde hen uit 'in natura'.

Hardbop, gospel feeling, funky jazz, Morgan stond er middenin. De modale kant die de jazz opging lag hem niet zo: "Deprived of harmonic markers, both local and larger geography became confusing for the trumpeter: without many ways of getting from bar to bar, Morgan was unable to generate much narrative drama in the longer term." En er was concurrentie van de pop. Niet in de eerste plaats van de muziek zelf. Maar dat werd anders toen na de aanvangsjaren van de lp een album een eigen concept kreeg en meer was dan een verzameling singles.

De jonge Tom Perchard kan schrijven, hij weet de muziek op waarde te schatten, kent de ins en outs van het bedrijf en heeft de bewonderenswaardige moed om de hoofdpersoon in een breder kader te plaatsen. In zijn cultureel-sociologische beschouwingen bij Morgans laatste jaren, die samenvallen met die van de bewustwording van de burgerrechten en de plaats van de zwarte cultuur daarin, dreigt hij echter te verzanden in een discours, waarbij de lezer de neiging heeft zich af te vragen: over wie ging dit boek ook maar weer? Aan het eind van het hoofdstuk dat begint met de onheil voorspellende zin 'Morgan and Helen Moore were having problems' verast hij door de moord op Morgan te vertellen aan de hand van getuigenverklaringen, zonder daar iets van zichzelf aan toe te voegen.

Het boek heeft een uitgebreid notenapparaat, waarin niet alleen de gebruikte bronnen worden aangegeven, maar ook nog eens extra overwegingen een plaats krijgen. Er is een bibliografie, maar geen discografie. Nu is er weliswaar al een – van Roger Wernboe (1985) – maar een chronologie van alle sessions was welkom geweest, ook al omdat Tom Perchard daar nogal eens tussendoor zwenkt. Evenzo had ik graag een lijst van eigen composities gezien. De foto's, alle van Valerie Wilmer, zijn in dit sober uitgegeven, maar waardevolle boek wat smoezelig afgedrukt.

Tom Perchard. Lee Morgan : his life, music and culture. – London : Equinox, 2006. – X, 297 pag. – ISBN 1-84553-205-8 hb. Prijs £ 18,99

RADIOTIP

PHIL SCHAAP EN CHARLIE PARKER

De New Yorkse universiteitsradiozender www.WKCR.org vult via het internet elke week 67 uur (40%) van de zendtijd met jazz. Een overzicht van de wekelijks of dagelijks terugkerende programma's is op de website te vinden onder 'schedule'. Een programma dat al twintig jaar loopt is 'Bird Flight', gewijd aan de muziek van Charlie Parker, maandag tot en met vrijdag van 14.20 tot 15.40 uur (onze tijd). Het wordt samengesteld en gepresenteerd door Phil Schaap (spreek uit: Phil Sjøp). Philip Van Noorden Schaap (1951) kreeg als 18-jarige student voor het eerst een radioprogramma bij WKCR te presenteren en doet dat nog steeds. Inmiddels is hij een vermaard jazzhistoricus en doceert hij aan diverse universiteiten. Voor Parkerfans is het programma het beluisteren waard vanwege de grote kennis van professor Phil. Je moet op de koop toe nemen dat hij ook een ongeloflijke ijdelruit is, verliefd op zijn eigen stem, eruditie en roem (hij kent namelijk ook 'iedereen'; midden in een betoog kan-ie opeens roepen: "Good Morning Max! I know Max Roach is listing"), waardoor hij tijdens zijn colleges soms te veel praat en wat weinig muziek laat horen. Desondanks een aanrader voor de liefhebbers van Parker. (Bart Eggers)

CD-RECENSIES

KETIL BJØRNSTAD
Devotions
Emarcy

De Noorse pianist Ketil Bjørnstad maakte in het verleden al een aantal platen voor ECM. Sinds 2001 staat hij onder contract bij Universal, en 'Devotions' is alweer zijn achtste plaat voor het label Emarcy. Hoewel de productie nog steeds erg ECM-achtig klinkt (hoe kan het ook anders, met Jan Erik Kongshaug achter de knoppen), is de muziek toch anders dan van veel van z'n landgenoten. Bjørnstad is klassiek geschoold, maar opteert niet voor de weg van de virtuositeit. Hij kiest z'n noten bedachtzaam, Satie-achtig. In de zingende bas van Arild Andersen en het ritselende slagwerk van Alex Riel heeft hij sympathieke trioleden, die de gedragen muziek verder uitbouwen en invullen. Als vierde man heeft Bjørnstad ditmaal rietblazer Wolfgang Puschnig uitgenodigd, bekend van z'n werk met het Vienna Art Orchestra. De Oostenrijker verleent af en toe een vlammeende passie aan de muziek, vooral op altsaxofoon. Op (alt)fluit en basklarinet draagt hij bij aan de verstillende muziek zeker ook kenmerkt. De composities van de Noor, die naast muzikant ook schrijver is, zijn songachtig. Puschnig en Andersen mogen de melodielijnen zingen, en de improvisaties vloeien daar ook logischerwijze uit voort. Het houdt het geheel toch wat luchtiger en toegankelijker dan de klankschilderijen die we van Garbarek of Rypdal gewend zijn. Wie Bjørnstad en z'n mannen aan het werk wil horen, vervoegde zich op 14 juli op het North Sea Jazz Festival. In de Madeira-zaal staat het complete kwartet van deze cd op het podium. (Herman te Loo)

ARNE DOMNÉRUS COMBO
Jazz At The Pawnshop
Proprius (3 sacd + 1 dvd)

Een kleine club met tachtig bezoekers, een slimme geluidsmen, die met een paar microfoons en slechts twee sporen wonderen doet, een relaxed combo met een breed repertoire, plus een actieve marketingman, maken van een goed tweedaags concert een buitengewone gebeurtenis. 'Jazz At The Pawnshop' werd op 6 en 7 december 1976 opgenomen in een voormalige lomder in Stockholm met een combo rond altist Arne Domnérus, waarin naast de leider met name vibrafonist Lars Erstrand, die alleen de tweede avond aanwezig was, een prominente rol speelt. Want de gerenommeerde pianist Bengt Hallberg speelt geen sleutelrol, evenmin als de solide bassist Georg Riedel en de capabele drummer Egil Johansen. Niettemin krijgen zij alledrie veel soloruimte, maar het is het zeer inventieve spel van de vibrafonist en het niet opdringerige, maar zeer uitgebalanceerde solowerk van Domnérus, dat het clubconcert niveau geeft. De geluidsbalans is zo verbluffend goed, dat het lijkt alsof de vibrafonist recht tegenover je staat. Je hoort via de stereoboxen zijn mallets van links naar rechts over zijn instrument gaan en dat is te danken aan opnametechnicus Gert Palmcrantz. Dit bijzonder heldere geluid veroorzaakte een cultrage met name in Japan. De opnames werden en worden herhaaldelijk heruitgebracht op nieuwe typen geluidsdragers en zo werd in Japan, Europa en Amerika een verkoopresultaat van meer dan 500.000 exemplaren behaald. Op de dvd, die minder

dan vijftien minuten duurt en weinig voorstelt, praten de bassist en de vibrafonist dertig jaar later over dit fenomeen. De juiste sfeer en concentratie was vooral te danken aan het ontbreken van enige vorm van repetitie of afspraken vooraf, blijkt. Het repertoire bevatte standards, 'Over the Rainbow' en 'Jeepers Creepers', 'Ellingtonia', 'Mood Indigo' en 'Take the A-Train', classics, 'Limehouse Blues' en 'Take Five', traditionals, 'High Life' en het Zweedse 'Gubben och Källingen' en Parkers 'Now's The Time'. De vibrafonist bereikte in 'High Life' een marimba-effect door simpelweg zijn vibrafoons over het instrument te leggen. Domnérus kondigde niets aan, neuriede soms even het thema en op speelse wijze werden alle nummers met goed samenspel en relevante soli gepresenteerd. Bopstijl overheerst met een ondertoon van swing en dat, plus het prachtige natuurlijke geluid, geeft een echt clubgevoel, je bent er bij, het is effectloos, spierballenloos, kortom perfect. (Han Schulte)

ROY HAYNES/PHINEAS NEWBORN/PAUL CHAMBERS
We Three
New Jazz (Concord)

Drummer Roy Haynes, die in 1954 in ons land speelde bij het Sarah Vaughan trio in 'The Coloured Show' en nu in de States nog wekelijks actief is, opent met een melodieuze intro 'We Three', het door Rudy van Gelder geremasterde album uit 1958. Van dit destijds kortstondig optredende trio was Haynes de bescheiden leider. Pianist Phineas Newborn Jr, die in 1958 hier optrad met de 'Jazz From Carnegie Hall' groep en in 1989 overleed, is de niet weg te vlakken solist met overwegend pregnant spel en soms een hard toucher. Bassist Paul Chambers, die met Miles Davis in het 'Jazz At The Philharmonic' export pakket in het voorjaar van 1960 voor het eerst ons land bezocht, is de moderne bassist, die al in 1969 overleed. Deze drie musici staan in 1958 nog grotendeels aan het begin van hun loopbaan, die bij Chambers door drugs kort duurde en bij Newborn door psychische problemen een onregelmatig verloop had. Haynes geeft erg veel ruimte aan Newborn, maar produceert de beste solo van 'We Three' in het slotstuk 'Our Delight' van Tadd Dameron. Werd Haynes door alle musici en het publiek sterk gewaardeerd, Newborn werd door Leonard Feather de hemel in geprezen als een herboren Art Tatum, zoniet een nieuwe Bud Powell, maar veel critici daarentegen vonden zijn spel technisch knap, echter niet warm genoeg. De jazzfans keken naar elk nieuw Newborn-album uit, alsof er inderdaad een nieuwe, geciviliseerde pianogod was opgestaan. Paul Chambers werd ook gezien als een uitzonderlijke grootheid, die een jaloersmakende, lange bascarrière bij Miles Davis realiseerde. Toch viel 'We Three' niet bijzonder op na de lancering. Er was voldoende aanbod van groepen die langer bij elkaar bleven, zoals Milt Jackson's Modern Jazz Quartet en Art Blakey's Jazz Messengers. Dit was niet het meest opvallende pianotrio, maar ook zeker niet het zwakste. Deze opnames werden in 1992 heruitgegeven als Original Jazz Classics cd zonder Rudy's remastering. Van Gelder meldt anno 2007 na de remastering: "Today, I feel strongly that I am their messenger", alsof Haynes niet meer bestaat. (Han Schulte)

Heeft u jazznieuws? Zo'n 2.500 **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons e-mailadres: redactie@jazzflits.nl.

CD-RECENSIES VERVOLG

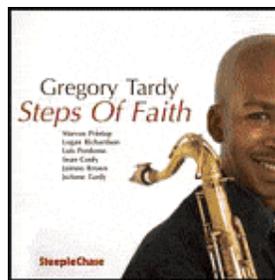
TINEKE POSTMA
A Journey That Matters
 Foreign Media Jazz

Op haar site meldt Tineke Postma dat ze een nieuwe richting is ingeslagen. Dat las ik kort voor de cd 'A Journey That Matters' arriveerde; de verwondering grensde aan lichte verbazing. Ten onrechte, zo bleek al snel. De muziek ademt internationale klasse waarin solisten en arrangementen volledig tot wasdom komen. Tineke speelt sopraan-, alt- en tenorsaxofoon. De sopraansaxofoon komt het meest aan bod en is daarom verheven tot hoofdinstrument, ondanks de steeds opdoemende verhalen over een gevaarlijke stemming van de toeter. Daar is hier geen sprake van, ze beheerst hem tot in de hoogste regionen. Rappe frasen, mooie toonkleuring en intrigerende lange uithalen smoren aan het eind van goedgetimede volzinnen. Het repertoire bestaat uit eigen stukken en werk van Ellington en Strayhorn. De arrangementen, mooi op maat gesneden, zijn van Postma en Johan Plomp. Deze levert een uitzonderlijke bijdrage met de bewerking van haar stuk 'The Experience'. Haast Evansiaanse klankpanelen zijn afkomstig van vier blazers waarin de dwarsfluit van Bart Platteau excelleert. Ook fraai, de serie kwartnoten die vóór het afsluiten van Ellington's 'Prelude to a Kiss' precies eindigt op de eerste noot van het stuk. 'Magic Two' munt uit door bijdragen op sopraansaxofoon, van pianist Marc Antoni van Roon en bassist Frans van der Hoeven. De ballade is van het kaliber 'The Peacocks'. Rob van Bavel scoort flink in het vlotte 'Travelling Circus'. De ritmische basis in alle stukken is in handen van de Amerikaanse slagwerker Terri Lyne Carrington, 'drive' en goede smaak vormen een gedegen combinatie. De eerste cd op het nieuwe label Foreign Media Jazz zal Tineke Postma, na de twee eerdere cd's, nog meer aanzien verschaffen in de internationale jazzwereld. Kortom, het is een chique productie. (Jaap Lüdeke)

ANTHONY BRAXTON
Solo (Pisa) 1982
ANTHONY BRAXTON
Solo (Trio) Glasgow 2005
 Leo Records

Sinds het baanbrekende album 'For Alto' uit 1968 is Anthony Braxton een belangwekkend solo-artiest gebleven, met name op de altsaxofoon, z'n hoofdinstrument. Mondjesmaat duiken er wat soloconcerten op uit de archieven, en 'Solo (Pisa)', een fraai opgenomen optreden uit de scheve-torenstad, is een welkome aanvulling op de reeds bestaande discografie. Naast een aantal eigen composities van Braxton horen we een tweetal standards ('Alone Together' en 'You Go To My Head') plus Monks 'Round Midnight' en Coltrane's 'Giant

Steps'. Dat laatste stuk wordt aan het eind van het concert dermate maniakaal gespeeld dat het Italiaanse publiek in opperste euforie blijft klappen. Uit het applaus ontstaat een polyritmisch stukje slagwerk dat een bijna acht minuten durende extra compositie op de cd vormt. Curieus. Verder horen we hoe verschillend de composities (en uitvoeringen) in aanpak zijn. Zo speelt de componist in 'Composition 26c' tamelijk recht-toe-recht-aan alt, maar geeft hij zich in 'Composition 26g + 99g' veel meer aan klankonderzoek over. En wie de gepassioneerde uitvoering van 'Composition 106a' hoort, zal Braxton zeker niet van 'mathematische muziek' beschuldigen, toch een vaak gehoorde klacht tegen hem. 'Solo (Trio)' uit 2005 (met cornettist Taylor Ho Bynum en gitarist Tom Crean) is een bewijs dat het vuur bij Braxton bepaald niet is uitgedoofd. Het drietal improviseert over 'Composition 323', een stuk dat over de twee cd's heen vloeit. Als een stream of consciousness spreiden Braxton, Bynum en Crean hun klanken uit. Braxton met zijn typerende uitwaaiende, staccato stijl (door omstandigheden alleen op altsax), Bynum vocaal en welhaast pratend door zijn cornet en bugel, en Crean die met en zonder pedaal zijn gitaar laat zingen, of juist kiest voor kaal en desolaat. Geconcentreerd weten ze twee keer een uur de gebaande wegen te mijden zonder ook maar een moment in te zakken. (Herman te Loo)

GREGORY TARDY
Steps of Faith
 SteepleChase Productions

Rietblazer Gregory Tardy, ook wel Greg, maakt tot mijn verbazing al sinds 1992 platen, niet echt veel, waardoor ze maar zelden of nooit onder de aandacht kwamen. Dat is de laatste jaren veranderd met zijn aanwezigheid in de groepen van trompettist Dave Douglas en die van pianist (wijlen) Andrew Hill. Als kind begon Greg (New Orleans 1966) op klarinet en kreeg les in klassieke muziek. Van jazz had hij geen benul. Zijn ouders waren beiden verbonden aan de plaatselijke opera, jazzplaten ontbraken kennelijk in huize Tardy. Dat werk. Pas toen Greg van iemand de Monk/Coltrane-cd te horen kreeg veranderde hij op slag. "That really shocked me into wanting to be a jazz musician." 'Steps of Faith', de tweede cd op SteepleChase, heeft wel trekken van de Messengers. Op gezette tijden duikt dan de muziek ineens weer de diepte in waardoor de verwijzingen naar die traditie vervagen, zonder echt hip te worden. De titels hebben dan ook een sterk religieus karakter. Zie de titel van de cd. Greg is ook een 'family man' die zijn moeder liet zingen in 'Great is Thy Faithfulness'. De interessantste solisten zijn, naast de leider, trompettist Marcus Printup en pianist Luis Perdomo. De opmerkelijkste bijdragen zijn van altist Logan Richardson. Een jonge solist die nu al ruimhartig omspringt met zijn talent. (Jaap Lüdeke)

CD-RECENSIES VERVOLG

BOOKER ERVIN
The Freedom Book
Prestige (Rudy Van Gelder Masters)

ROLAND KIRK
Kirk's Work
Prestige (Rudy Van Gelder Masters)

Ooit speelden ze samen op 'Oh Yeah' van Charles Mingus, en eind jaren tachtig verschenen er wat obscure opnamen van beide saxofonisten (overigens niet mét elkaar) onder de titel 'Soulful Saxes' op het Affinity-label. Reden genoeg om deze reïssues van Roland Kirk en Booker Ervin even samen te pakken. Kirk opent 'Kirk's Work' meteen maar met een complete blazerssectie, want voor 'Three for Dizzy' neemt hij zijn hele arsenaal aan toeters (stritch, manzello en tenorsaxofoon) in de mond. Gesteund door het Hammondorgel van Jack McDuff, de bas van Joe Benjamin en de drums van Art Taylor. Met de deur in huis vallen, een mooie eigenschap van Kirk. Ook Ervin opent op 'The Freedom Book' sterk met 'A Lunar Tune', dat compositorisch aan het werk van Jackie McLean uit die tijd (1963) doet denken. Net als Kirk heeft Ervin een groot saxofoongeluid, en hij is niet te bang om het te etaleren. Met pianist Jaki Byard en bassist Richard Davis heeft hij twee uiterst creatieve geesten naast zich, die ook Kirks 'Rip, Rig & Panic' later tot een hoogtepunt in diens oeuvre zouden maken. De drummer is de zwaar onderschatte Alan Dawson, een subtiele meester met het melodieuze van Roach, de drive van Blakey en de losse polyritmiek van Elvin Jones. In het aan hem opgedragen 'Al's In' laat hij in een solo horen wat hij waard is. Ervin toont zich op 'The Freedom Book' ook een boeiend componist, zoals dus in het openingsstuk, maar ook in het ontroerende 'A Day to Mourn', geïnspireerd door de moord op Kennedy. Het roept associaties op aan Coltrane's elegie/aan-klacht 'Alabama'. Conclusie: dit is een van Booker Ervins sterkste platen, en de mooi opgepoetste reïssue is zeer terecht op de markt gebracht. 'Kirk's Work' heeft, na de sterke opening, relatief minder te bieden. Het orgelwerk van McDuff is wel aardig, omdat hij pianistischer speelt dan Jimmy Smith of Richard 'Groove' Holmes. Dit maakt dat het geen typische tenorgelplaat is. Een typische Kirk-plaat is het echter ook niet. Daarvoor ontbreekt de allesverzengende passie die het beste van Kirks werk zo opwindend maakt. Voor fans van de saxofonist is het zeker geen onaardig werkje, maar liefhebbers van kamerbrede saxklanken met een krappe beurs kunnen beter voor 'The Freedom Book' kiezen. (Herman te Loo)

Maandelijks wordt onze website zo'n 4.500 keer bezocht. Onze bezoekers lezen graag uw jazznieuws. Ons adres: redactie@jazzflits.nl.

JOHN COLTRANE
Kind of Coltrane
Brilliant Jazz (10 cd box)

Verdoofd, verbijsterd, uitgeput. De extreem lange solo's van John Coltrane, zijn enorme power, zijn trance opwekkende notenreeksen, zijn openlijke schreeuw om aandacht, zijn sterk geconcentreerde presentatie, het was te veel voor een 18-jarige, die pal onder hem zat in de Grote zaal van een uitverkocht Concertgebouw in de nacht van 1 op 2 december 1962. Los van Miles Davis en zonder Dolphy, met wie deze innovator achtereenvolgens in 1960 en 1961 deze muziektempel bezocht, opende hij een nieuw muziekuniversum, waarin ik als novice binnentrad, vertwijfeld door zoveel verblindende schoonheid. Zeker, Michiel de Ruyter had via de radio Coltrane's indrukwekkende 'sheets of sounds' geïntroduceerd. En Trane's bevlogenheid had hem een bijna religieus aureool gegeven. Maar nu face to face met Coltrane als enige blazer, McCoy Tyner als magische pianist, Jimmy Garrison als percussieve bassist en Elvin Jones als nooit aflatende slagwerker was het alsof je een klap met een moker op je hoofd kreeg. Dit was de enige ware religie, waarbij Miles verbleekte, Dolphy verdampte, Ayler verschrompelde, Ornette verduisterde en Rollins verdween naar zijn brug. Adembenemend. De God Coltrane bleek niet zonder persoonlijke problemen, maar dat leerden we pas na zijn dood, nadat zijn koninkrijk van de tenorsax op aarde was gevestigd. 'Kind of Coltrane' bevat veel live-tracks uit die vroege jaren zestig, die helaas onduidelijk gelabeld zijn. Ook ontbreekt een brochure. De eerste cd heet 'Live', maar geen spoor van applaus. Hij bevat 'Blue Train', 'Spiritual', 'Naima', 'My Favourite Things', 'Impressions' en 'Traneing In'. De cd-hoes vermeldt als enige musici Trane, Tyner en Jones plus 'location and year unknown but believed to be early 60's'. Bassist Garrison en altist Dolphy, hoorbaar in het openingsstuk, worden doodgezwegen. Natuurlijk verwacht je hier niet zo'n fraaie brochure als bij Pablo's Coltrane-7-cd box uit 2001 'Live Train/The European Tours', maar dit is commercieel onverstandig. Is het uit auteursrechtelijke overwegingen, dat men de informatiekaarten van deze zestiger jaren muziek (dus nog niet rechtenvrij) tegen de borst houdt? Of is het de kritiek op onjuiste folderinformatie bij vorige releases die Brilliant Jazz doet verstommen? Of onwetendheid, cq. slordigheid. Je kunt de overzichtelijke discografie van Yasuhiro Fujioka en Lewis Porter erbij pakken. Je kunt vijftig pagina's uitprinten van alle live-sessies die de Coltrane internetjazzdisco vermeldt. Je kunt voor een stevig bedrag de nieuwste versie van de Tom Lord 'Jazz Disco' op cd-rom kopen. En je kunt al je dierbare Coltrane-platen en -cd's uit de kast halen om het volgende te ontcijferen: 'Live Jazz At The Half Note '63', 'Miles Davis & John Coltrane Quintet Live In England', 'John Coltrane Quartet Live In '62', John Coltrane Quintet & Quartet In Europe' (early 60's), 'Just You Just Me' (New Jersey late 50's), 'Soultrane' (dito), 'John Coltrane With Wilbur Harden Savoy Recordings' (March, May, June 1958). Deze 10-cd box is zo goedkoop, tussen de 25 en 30 euro, dat je er ook gewoon informateloos naar kunt luisteren: 'cheap listening'. De Savoy Jazz Collection 10-cd boxen, eveneens van Brilliant Jazz, bevatten ook geen informatiebrochure, slechts een onduidelijk inlegvel per cd. Was dat de reden, dat ze eerst voor 24,95 euro te koop waren bij het Kruidvat en een maand later voor de helft van de prijs bij de Aldi? Misschien gaat deze prijstechnisch interessante box dezelfde dalende weg. (Han Schulte)

CD-RECENSIES VERVOLG

SILJE NERGAARD
Darkness out of blue
 Universal

Je moet de Noorse Silje Nergaard nageven dat ze lef heeft. Na 'Port of call' (2000) leverde het in 2001 uitgekomen album 'At first light' haar de entree op voor de internationale jazzpodia. De lijn werd doorgezet met 'Nightwatch' (2003). Albums met een duidelijke jazzsignatuur. Nergaard werd opgemerkt en ontving lovende kritieken. Wellicht mede gevoed door de kwaliteiten van haar bandleider pianist Tord Gustavsen en het vaste trio, die de muzikale koers nadrukkelijk bepaalden. De samenwerking met Gustavsen werd in 2006 beëindigd, het was tijd om een nieuwe weg in te slaan. En het resultaat daarvan is 'Darkness out of blue'. Met het wijzigen van haar band heeft Nergaard ook het pad van de jazz zoals dat tot nu toe gevolgd werd ingewisseld voor een mix van jazz en pop. In die zin laat zij zich niet bepalen door de wetten van het genre of de dogma's van de hokjes. Dat vraagt om moed. Het is en blijft Silje Nergaard met haar typerende stem. Het is het karakter van de muziek die de omslag laat horen. Er zijn nog steeds de jazzy ballads. Maar nu ook de popliedjes. En dat maakt dat je met 'Darkness out of blue' wordt verrast. Twaalf composities van eigen hand waarvan enkele gearrangeerd voor orkest door Vince Mendoza. Een album met Nergaard in een tegelijk vertrouwde en vernieuwde rol. Ze zal de weg naar de jazzpodia wel blijven vinden. Want ook die zoeken vandaag de dag nadrukkelijk de variëteit. (Frank Huser)

VERVOLG PAGINA 1

**SAXOFONIST BEN VAN GELDER WINT
 DELOITTE JAZZ AWARD 2007**

Een stralende Ben van Gelder met de Deloitte Jazz Award 2007 (Foto: Hans Speekenbrink)

BIRÉLI LAGRÈNE
Just the way you are
 Dreyfus

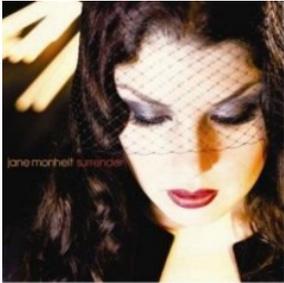
In 2001 verscheen het eerste album in de reeks 'Gipsy Project'. In de twee daarop volgende jaren werden deel twee ('Gipsy Project & Friends') en drie ('The complete Gipsy Project') uitgebracht. En nu is het vierde album in deze reeks uitgekomen onder de titel 'Just the way you are'. Deels met dezelfde bezetting als bij de vorige uitgaven. Het werk van de productieve gitarist Biréli Lagrène krijgt hiermee encyclopedische trekken. En dat is deze vertolker van de gipsy-jazz wel toegetrouwd, als één van de meest gezaghebbende bespelers van dit genre. 'Just the way you are' klinkt vertrouwd. De riffs, het soleren op de beat van de slaggitarist, zijn de bekende ingrediënten. Desondanks ben ik geneigd dit album het meest 'bluesy' te noemen in het repertoire van Lagrène, misschien vanwege de meer beschouwende manier van spelen in een aantal nummers. Vooral in de nummers waar hij de elektrische gitaar bespeelt. Bijzonder is de rol van saxofonist Franck Wolf, die sopraan, tenor en bariton speelt. Mooie en subtiel gespeelde melodieën die een goede balans brengen in de muziek. 'Just the way you are' is een fraai vervolg in het oeuvre van deze begenadigde gitarist. (Frank Huser)

JEAN-MICHEL PILC
New dreams
 Dreyfus

Jean-Michel Pilc (piano), Thomas Bramerie (contrabas), Ari Hoinig (drums; op negen tracks) en Mark Mondesir (drums; op vijf tracks). Van het trio Pilc, Mondesir en Bramerie verscheen in 2005 het 'Live at Iridium'. De samenwerking met Hoinig, op eerdere studioplaten, dateert uit 1995. Op 'New dreams' heeft Pilc beide drummers gevraagd. Bij Jean-Michel Pilc hoor je als het ware de weg die hij gaat op zijn tocht van de ontdekking. De ouverture van het thema, gevolgd door het uiteenrafelen van het patroon en het herschikken van de lijnen en vormen tot een nieuw ontwerp. Dit herordenen is een fascinerend proces. Het lijkt bijna alsof hij ineens toetsen ontdekt en denkt, kom laat ik die eens indrukken. Om dan vervolgens na enige experimenten, waarin bekende motiefjes op humoristische wijze worden verweven, terug te keren naar het origineel. Daarbij knap gevolgd door zijn bandleiden. De belangstelling en waardering voor Pilc nemen de laatste jaren enorm toe. En dat is mij dunkt terecht. Pilc is innovatief. Het herscheppen is voor hem kennelijk een onuitputtelijke bron. Het blijft een feest. 'New dreams', zijn vierde album op het Dreyfus-label, staat vol van dit soort creatieve onthullingen. Niet alleen beschikt de autodidact Pilc over een fabelachtige techniek, het is vooral zijn vermogen tot verbeelding die het onderscheid maakt. In het najaar van 2007 wordt een dvd van hem verwacht. (Frank Huser)

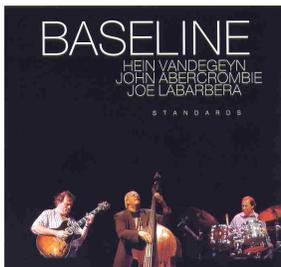
CD-RECENSIES VERVOLG

JANE MONHEIT
Surrender
Concord Records

Sfeervolle vocale jazz, Portugees gezongen bossa nova's, zwele Engelstalige romantische ballads, gelaardeerd met een vleugje musical, pop en r&b. Dat is in een notendop 'Surrender', het laatste album van de New Yorkse Jane Monheit, die in 1998 op 20-jarige leeftijd de vocale competitie van het Thelonious Monk Instituut won. Ze is niet het type vocaliste dat jazz zingt vanuit krachtige beats en complexe wisselingen in tempo en akkoorden. Het is zorgvuldig, aangenaam en meer in de stijl van Dinah Washington en Sarah Vaughan. En inderdaad romantisch door fluweelzachte melodieën in tere strijkarrangementen. Niet in de laatste plaats een keuze van producer Jorge Calandrelli, die ook met mensen als Barbara Streisand en Tony Bennet heeft gewerkt. Vergeleken met haar vorige platen is op dit album nog duidelijker gekozen voor de bossa nova. De zo typerende Braziliaanse muziekstijl is haar op het lijf geschreven. Onder meer in een prachtige vertolking van Jobims 'Caminhos cruzados' met een gastrol voor Toots Thielemans. In een album als dit mag Henry Mancini's 'Moon river' niet ontbreken. Prachtig gearrangeerd en gevoelig gezongen. Waar Diana Krall het traditionele jazzcombo trouw blijft, kiest Monheit in 'Surrender' voor sensuele vocalen in breed getoonzette orkestrale arrangementen. Het spectrum van de vrouwelijke vocale jazz is breed. Gelukkig maar.

(Frank Huser)

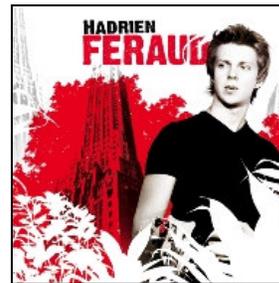

BASELINE
Standards
Challenge

Keer op keer wordt de internationale klasse van bassist Hein Van de Geyn bewezen. Kort geleden bracht hij een mijlpaal in zijn oeuvre uit: 'The Guitar Album', met twee gitaristen, namelijk John Abercrombie en Ed Verhoeff. Naast alle grote projecten van Hein is Baseline zijn 'speledingetje'. "Gewoon drie vrienden die in de studio plezier hebben, naar elkaar luisteren en elkaar inspireren." Van de Geyn zegt dit in de liner- notes van een heruitgave van zijn album 'Standards'

uit 1995. Het trio speelt negen standards, die alle in één take werden opgenomen. Dat zegt wel iets over de hechte samenwerking van de drie. De leider speelt 'Peace' van Horace Silver solo en toont zich hiermee een echte meester op zijn instrument. De bas klinkt heerlijk gonzend en doet soms denken aan de (elektrische) bas van Steve Swallow. Gitarist John Abercrombie heeft alle ruimte om te soleren en maakt daar op gepaste wijze gebruik van. Zo lijkt hij in Sonny Rollins' 'Sonny's Mood' zo in extase te raken door zijn eigen spel, dat drummer Joe Labarbera het met een drumsolo even moet overnemen. Laatstgenoemde speelt voorname-lijk op de bekkens en vormt zo een mooi contrast met het laag van de bas. Abercrombie is door niets te stoppen. Zijn samenspel met de bas is vurig en harmonisch. Het repertoire lijkt nogal zoet, maar de lyrische lijnen van de gitaar en de zorgvuldig gekozen noten van de bas zorgen voor boeiende muziek. Juist dit soort bezettingen daagt de bassist uit niet achteraan te staan, want zoals Van de Geyn zelf zegt: "De bas kan suggesties doen, voorzetjes geven, duwen en trekken." En gelukkig is Abercrombie steeds weer bereid voor dit soort opnamen het vliegtuig te nemen.

(Peter J. Kortens)

HADRIEN FÉRAUD
Hadrien Féraud
Dreyfus

Basgitarist Hadrien Féraud (Parijs, 1984) laat in zijn debuut horen waar zijn muzikale wortels liggen. Vanaf het eerste nummer is de verwantschap met Weather Report, vooral Zawinul Syndicate en Mahavishnu Orchestra en misschien wel het meest Jaco Pastorius onmiskenbaar. Het zelfgetitelde album bevat eigen composities, van broer en co-producer Gerard Féraud, van Coltrane ('Giant Steps'), Gershwin ('Rhapsody in blue') en een nummer van John McLaughlin, op wiens laatste plaat 'Industrial Zen' Féraud meespeelde. Op deze cd is McLaughlin op zijn beurt van de partij is. En over meespelende musici gesproken, ook gitarist Biréli Lagrène en de bassisten Dominique di Piazza en Linley Marthe vergezellen Féraud. Fusion dus. Met veel op de bas in zestiende noten gespeelde uptempo nummers. Zonder meer een virtuoos, deze jonge Fransman die 'the next Jaco' wordt genoemd. Enerzijds zegt dit veel over de immense betekenis van Pastorius voor de ontwikkeling van de jazzfusion en in het bijzonder de positie van de elektrische (fretloze) bas. Anderzijds misschien ook wel een twijfelachtige eer om als erfgenaam van dit icoon gezien te worden. Want muzikaal is het niet allemaal even interessant. Het riekt iets te veel naar 'waar heb ik dat eerder gehoord?' En virtuositeit is niet zaligmakend. Het laat onverlet dat Féraud een album heeft geproduceerd dat het luisteren waard is. En het maakt nieuwsgierig naar wat deze jonge man nog in petto heeft.

(Frank Huser)

CD-RECENSIES VERVOLG

WOUTER HAMEL
Hamel
 Dox Records

Het verhaal van Wouter Hamel mag genoegzaam bekend zijn: hij vond zingen leuk, deed een keer mee met het Nederlands Vocalisten Concours en won als eerste man. Daarmee was zijn naam gemaakt. Sindsdien zoekt hij heel eigenwijs naar zijn eigen stijl. Zo nu en dan hoorde je iets over hem in de pers en het afgelopen seizoen stond hij in een duo-concert bij Jazz Impuls. Begin dit jaar kwam zijn eerste cd 'Hamel' uit. Het is een cd met allemaal stukken van Hamel zelf. Op twee na, die hij met co-writers maakte. De songs zijn lekker lui gezongen met een lenige stem. Het gevolg is een welig geluid. Zijn soepele stem geeft Hamel de mogelijkheid om lekker aan de melodie te trekken en zo nu en dan te versnellen, al dan niet door triooltjes toe te passen. Dat houdt het verrassend. De melodieën zijn heel meezingbaar, maar vertonen in de opbouw wel wat gelijkvormigheid. Door de gevarieerde begeleiding, verschillende tempi en toch ook door een zekere speelsheid, blijft de cd echter afwisselend. Bij een enkele song duikt de alt van Benjamin Herman in een solo op. De productie van en de stimulerende begeleiding door Benny Sings en Bart Suër hebben er voor gezorgd, dat het al met al een mooi geheel is geworden. (Hessel Fluitman)

STEAM TEAM
Global Heating
 E-bop (www.jeroendoomernik.nl)

'The Shape Of Jazz To Come' is een compositie van Ornette Coleman. 'The Shape Of Things To Come' is een stuk van trompettist Jeroen Doomernik, die de groep Steam Team aanvoert en daarnaast doceert, in I Compagni speelt en zich bezighoudt met jazzprogrammering. 'Global Heating' is een nieuwe cd van het Brabantse kwintet Steam Team, dat in 1997 de cd 'Poll Position' bij A-Records opnam. Jeroen speelt hier flugelhorn, zijn broer Ludo piano, Peter Ennen tenorsax, Ruud Hendriks bas en Pieter Bast drums. De term E-bop staat voor 'Earnest, Expressive, Energetic and Explosive music'. En de luisteraar wordt beloofd: 'Soulful jazz full of risk, joy of playing and spectacular solos'. Dat speelplezier klopt, de rest is enigszins opgeklopte tekst. Geen spectaculaire soli, wel fraai en vaak unisono spel van tenor en flugelhorn met uitstekende begeleiding van drummer Bast. Het thema 'Global Heating' is er een beetje met de haren bijgesleept met titels als 'March Of The Penguins' en 'Afro Centric Hot!' van Joe Henderson, plus een cd-cover in rood met een inktzwarte hemel. De gespeelde stukken, keurig snel en medium tempo na elkaar en vooral composities van de kwintetleden, geven niet het gevoel dat de aarde in brand staat. Warme en vooral rustgevend muziek, erg gericht op mooi spel. Dat wordt dus een mooie ondergang van onze planeet tegen de tijd dat Steam Team in Huize Avondrood zit. (Han Schulte)

THE VANGUARD JAZZ ORCHESTRA
Up from the Skies
The Music of Jim McNeely
www.Planetarts.org

En dan te bedenken dat het allemaal is begonnen in de jaren zestig met de band van Thad Jones en Mel Lewis. Thad zorgde voor de composities plus bijbehorende arrangementen en leidde de swingende congregatie, Mel drumde en zag erop toe dat bij aanvang op de maandagavonden alle bandstoelen bezet waren. Meestal werd begonnen met een flink aantal invallers, na een uur of elf moesten zij het veld ruimen en zat de echte band in de New Yorkse Village Vanguard. Ruim veertig jaar later, na Bob Brookmeyer, staat Jim McNeely voor het orkest. Schrijven kan hij ook, alsof het met een kleurenpotlood gebeurt. McNeely heeft kans gezien voorbij te gaan aan wat de bigbandtraditie te bieden had. Op de cd 'Up from the Skies' geen secties die over elkaar tuimelen of converseren via het bekende vraag- en antwoordspel. Hij gooit in alle acht stukken wel het een en ander overhoop zonder evenwel de discipline te laten varen. Uiteraard is er genoeg ruimte voor de solisten, onder wie trompettist Scott Wendholt, baritonsaxofonist Gary Smulyan en saxofonist Dick Oatts. Volgende maand speelt The Vanguard Jazz Orchestra op het Blue Note Records Festival in Gent, daarna op North Sea in Rotterdam. McNeely blijft aan de overkant van de grote vijver wegens een schouderoperatie. Michael Weiss is zijn vervanger en zal heus wel dat uitgekiende werk van McNeely op de lessenaars zetten. (Jaap Lüdeke)

SPEEQ
OR
Red Note (distributie: De Konkurrent)

Sinds zijn vertrek uit de post-punk-improgroep The Ex laat bassist Luc vooral van zich horen in internationaal samengestelde groepen. Met de oude bandnaam nog steeds als artiestenachternaam was en is hij te horen in bands als Roof, 4 Walls en Sol. Het nieuwste project heet SPEEQ. Dat laat zich uitspreken als 'speak', maar bestaat ook gewoon uit de letters van de achternamen van de bandleden: naast Luc Ex drummer Mark Sanders, gitarist Hasse Poulsen en zangeres Sidsel Endresen. De Q is van Quartet. De grote verrassing in het geheel is de Noorse vocaliste. We kenden haar vooral van haar breekbare, verstilde liedjes op een aantal ECM-platen. Dat soort momenten zijn er op 'OR' ook af en toe (zoals in het fragiele 'Never', gezongen in een eigen onzinttaal), maar de zangeres blijkt ook behoorlijk loos te kunnen gaan, getuige haar bijdrage aan de opzweepende bijna-tango 'Their'. SPEEQ opereert in het grensgebied tussen vrije Europese improvisatiemuziek en avant-garderock. Met name de gitaarklanken van de Deen Poulsen zijn hierbij gezichtsbepalend. Soms produceert hij een post-jazzachtig Derek Bailey-staccato, dan weer langgerekte noten die associaties oproepen met Robert Fripp (zoals in 'Money'). Luc Ex en Mark Sanders zijn even goed thuis in het opengooien van tempo-loze improvisaties als het opstuwen van ritmes die hypnotische effecten sorteren ('Sound', bijvoorbeeld). Al met al een band om in de gaten te houden. (Herman te Loo)

Heeft u jazznieuws? Zo'n 2.500 **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons e-mailadres: redactie@jazzflits.nl.

CD-RECENSIES VERVOLG

JOHN SURMAN The Spaces In Between ECM

Rietblazer John Surman speelt op 'The Spaces In Between' samen met bassist Chris Laurence en het strijkkwartet Trans4mation. De cd is een pure ECM-plaat geworden; open, ruimtelijk en delicaat. Surman schreef alle stukken en sommige daarvan zijn wel dertig jaar oud. De cruciale vraag rond dit project is: "Is dit wel jazz?" 'The Spaces In Between' klinkt eerder licht klassiek en zou het een bruikbare basis zijn voor moderne choreografie. De combinatie van sopraan-saxofoon, baritonsaxofoon en basklarinet met de contrabas en het strijkkwartet is prachtig. De ambiance ook. De cd is opgenomen in een Oostenrijks klooster met een bijzonder ruimtelijke akoestiek. De componist zegt over het album: "De muziek ontwikkelde zich eenvoudigweg door gewoon te spelen. Het klinkt nu echt als een band, als een complete entiteit. Ik heb geleerd dat er veel meer mogelijkheden zijn dan ik me kon voorstellen, en ik kreeg steeds meer vertrouwen in wat ik componeerde voor de strijkers en wat ik aan hun verbeelding kon overlaten". Het titelstuk is een solostuk voor Rita Manning, de leidster van Trans4mation. De violiste werkte de toegezonden schetsen volgens haar eigen inzichten uit. Dus toch improvisatie! Ook andere composities blijken niet zo te zijn uitgeschreven als het lijkt. Ook op 'Now And Again' krijgen de strijkers op het eind alle vrijheid om te improviseren. Voor wie de theoretische grens tussen compositie en improvisatie er niet zo veel toe doet, is 'The Spaces In Between' een prachtige luisterplaat. (Peter J. Korten)

CONCERTVERSLAG

BEBEL GILBERTO IN BRUSSEL

Met mooie songs stond de sensuele zangeres Bebel Gilberto 3 juni in een al weken tevoren uitverkocht Flagey. Zij trad in Brussel op met Mauro Refosco (perc), Masa Shimisu (gt), Federico Gonzales (keyb) en Jorge Continentino (fl, gt, baritonsax) als haar begeleiders. Tijdens het optreden presenteerde de dochter van João Gilberto haar nieuwe cd 'Momento', waarop een mix van samba, pop, bossa nova en elektronica staat. (Tekst en foto: Tony Daenen)

JAZZRADIO TOP 10

1. **MICHAEL BRECKER**
Pilgrimage
2. **KURT ELLING**
Nightmoves
3. **VARIOUS ARTISTS**
Billy Strayhorn: Lush Life
4. **MICHEL CAMILO**
Spirit Of The Moment
5. **JOSHUA REDMAN**
Back East
6. **FRANK VIGNOLA**
Vignola Plays Gershwin
7. **PAT METHENY & BRAD MEHLDAU**
Quartet
8. **JIMMY PONDER**
Somebody's Child
9. **BILL CHARLAP**
Live At The Village Vanguard
10. **FRED HERSCH**
Night & The Music

De Jazzradio Top 10 geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio.

VERVOLG PAGINA 1

LAATSTE CD MICHAEL BRECKER

Brecker werkte tot vlak voor zijn dood aan 'Pilgrimage'. Nog begin dit jaar nam hij thuis op een elektronisch blaasinstrument de laatste noten op. Susan Brecker vindt het een wonder dat haar man nog in staat was om het titelnummer van de cd, zijn allerlaatste opname, in te spelen: "I believe it was his spirit, his wanting to complete the record that kept him alive a lot longer than really was humanly possible given his physical condition."

Hoewel Brecker honderden platen maakte, is 'Pilgrimage' de eerste plaat met alleen eigen composities. Hij schreef er negen en nam ze op met Pat Metheny, Herbie Hancock, Brad Mehldau, John Patitucci en Jack DeJohnette. Volgens Metheny behoren de stukken tot het beste dat Brecker ooit schreef, zo e-mailde hij de San Francisco Chronicle: "I have always contended that he was one of the best modern jazz composers of our time. He had a strong individual voice."

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Redactie:** Hans van Eeden, Sandra Sanders, redactie@jazzflits.nl. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Gerard Bielderma, Hessel Fluitman, Frank Huser, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jaap Lüdeke, Ton Luiting, Jan J. Mulder en Han Schulte. **Fotografie:** Tom Beetz en Tony Daenen. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. De redactie is niet inhoudelijk verantwoordelijk voor de bijdragen van medewerkers. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **Beheerder website:** Henk de Boer.

NEW YORK CALLING

Door Paul Blair

Afro-Latin Jazz Orchestra (foto: Ted Kurland Agency)

ARTURO O'FARRILL: MOVING ON, MOVING UP

"You can list me as a fervent Jazz at Lincoln Center booster," says Arturo O'Farrill. "Now and forever. I mean, their mission remains a critical one. And, of course, we simply must support any organization where jazz musicians are employed. But at the same time, we all realized that a change was necessary."

He's speaking of the recent decision that's moved the Afro-Latin Jazz Orchestra, an ensemble he was instrumental in founding five years ago, out of the J@LC fold and into a new affiliation with Symphony Space, not all that many blocks up Broadway. "And I want to emphasize that this decision had nothing to do with politics. The Orchestra's final appearances under the old banner [at Rose Hall on April 13-14] represented a gracious parting for all concerned. We even played a new piece of mine called 'Forty Acres and a Burro!' What's more, I owe the Jazz at Lincoln Center people a considerable debt. After all, they were present at our birth, nurtured us and made it possible for us to travel with our music. The critical acclaim and the Grammy nomination wouldn't otherwise have been possible."

"On the other hand, affiliation with Symphony Space brings some new positives. For one thing, it's a culturally inclusive venue, very much in touch with the local community and committed to keeping admission prices low. In fact, none of their programming is out of the reach of the average New Yorker. I applaud that. Jazz shouldn't just be for the well-to-do."

At this juncture, O'Farrill may be even better known for his leadership of the Afro-Cuban Big Band heard at Birdland on Sunday evenings for the past twelve years. They've become a kind of must-catch attraction for visitors to New York, especially those flying in from overseas. But the Afro-Latin Jazz Orchestra was founded with somewhat different goals in mind.

"While the Sunday night band represents a specific style rooted in the work of leaders like Machito, Benny Moré and Mario Bauza," says O'Farrill, "the Afro-Latin Jazz Orchestra offers a far broader range of styles, including music from Brazil, Colombia, Venezuela, the Caribbean and elsewhere.

And because we wanted to emphasize the difference between these two groups and repertoires, there's actually little duplication in terms of personnel."

Growing up as the son of esteemed arranger and bandleader Chico O'Farrill (who wrote for Gillespie, Basie, Kenton and Goodman), Arturo O'Farrill was immersed in the world of Latin jazz from childhood on. Over the past decade or so, he's also won a measure of acclaim as a straightahead jazz pianist, often in trio contexts. Still, he's thrilled to be fronting two large ensembles filled with so many of his own longtime heroes.

"Like Bobby Porcelli," he enthuses. "One of today's most exciting alto saxophonists, by any measure, really a master of clavé-centered music. Ivan Renta, a young knockout on tenor. Michael Philip Mossman, still holding down our lead trumpet chair; and Jim Seeley, who's well-schooled in all the traditions, as principal trumpet soloist. What a killer trombone section, too: Gary Valente, Douglas Purviance and Reynaldo Jorge, with Luis Bonilla getting the most solo space. Our bassist is Ruben Rodriguez, who's appeared on about a thousand recordings by now and really keeps the rhythm section rooted."

"You know, some people tend to be a bit suspicious of any non-Latino playing Latin music. But the Orchestra's drummer, Vince Chericco, has certainly proven himself. After all, he spent eleven years with Ray Barretto, too. As percussionists, we're awfully proud to have both Tony Rosa, who also knows a lot about the folklore in which this music is grounded; and Jimmy Delgado, a fixture on the New York Latin scene for the past thirty years."

"Anyway," concludes O'Farrill, "I'm convinced that the Afro-Latin Jazz Orchestra's best days still lie ahead. This new affiliation with Symphony Space is already bringing great things. More playing dates right here in New York, for instance. A collaboration with Ballet Hispanica at the Joyce Theater, too. And we'll be traveling overseas for the first time. We've never had that chance before. We're also forming a new not-for-profit entity called the Afro-Latin Jazz Foundation dedicated to creating an educational framework presenting our music in a way that's inclusive without being hierarchical, teaching the importance of good musicianship that transcends all genres, and working to preserve this grand tradition of ours."

Paul Blair is editor of the New York jazz monthly called *Hot House* and also a tourguide who leads jazz-focused walking tours in Manhattan and Brooklyn. For details, visit www.SwingStreets.com.

IN DE VOLGENDE JAZZFLITS ONDER MEER:

Lionel Loueke – Gitarist Lionel Loueke tekent een platencontract bij Blue Note Records.

Jimmy Rosenberg – Gipsy-gitarist Jimmy Rosenberg presenteert 26 juli zijn dvd 'Jimmy Rosenberg is Back' in het Bimhuis te Amsterdam.

Robert Rook – Het concert van pianist Robert Rook op 21 juli in het Bimhuis te Amsterdam wordt op video opgenomen en komt te zijner tijd op dvd uit.

Holland Bigband – Het debuutalbum van de Holland Bigband, 'Happy House', is uit.

Alles over [North Sea Jazz](#) in onze festivalspecial van 31 juli